

lectionibus id imprimis spectari oportuit, auctorem argutam quandam brevitatem affectasse, et acutis lectoribus scripsisse, qui multa divinare quam quicquam sibi denuo inculcari mallent, tantoque magis fictionum novitate delectarentur, quanto frequentius, sine verborum ambagibus, alia aliam exciperet. Eiiciendae igitur erant putidae repetitiones et morae inutiles, utpote e scholiis margini adscriptis in textum illatae, etiamsi maiorem librorum partem in-sedissent; recipienda contra vel e singulo codice ea, quibus *ἡδός* aliquod inesset, aut facetia, aut vivida rerum personarumque imago.

In distichis rarius accidit, ut diversae lectiones eodem iure probae ac legitimae haberi possint; corruptela autem a sanitate facile distinguitur. Attamen interdum singulis hemistichiis aut integris versibus plane dissimilia substituuntur, quae non ab errore, sed a consilio sententiam alio deflectendi, et poetico variandi lusu profecta esse patet. Praecipuus librorum dissensus est in numero et delectu distichorum; aliquoties etiam non idem omnibus constat ordo. Qua ex parte omnino opposita fuit ratio nostra ei, quam Careius sive eius amanuenses et editor Londinensis sequuti sunt. Hi enim, quasi non de pondere et pretio, sed de copia qualicunque corradenda ageretur, quicquid versuum unus alterve codex suppeditasset, cupide arripuerunt; unde evenit, ut in editis aliquanto plures sententiae legantur, quam in codicibus nostris et apud Jonesium. Reprehendi fortasse